

COMMENTAAR BIJ DE ZONDAGSLEZINGEN

Tweede zondag van de advent

Jesaja 11, 1-10 • Psalm 72 • Brief aan de Romeinen 15, 4-9 • Matteüs 3, 1-12

Kijk, een twijg ontspruit

OOK tijdens de tweede adventszondag begint de woorddienst met een visioen van de profeet Jesaja. Aan de stronk van Isaï ontspruit een nieuwe twijg. Isaï was de vader van David. De 'stronk van Isaï' is de koninklijke dynastie van David. De 'nieuwe twijg' is een nieuwe koning. De profeet schildert ons een portret van de messiaanse koning. Beziel met de geest van God zal hij een rechtvaardig beleid voeren. Daardoor komt een paradijselijke vrede tot stand. Zowel in de joodse als in de christelijke traditie beschouwt men deze tekst als een aankondiging van de komende Messias.

Het visioen bestaat uit drie delen. Eerst wordt de verwachte koning bekleed met Gods geest. Die bezorgt hem de eigenschappen die voor zijn taak noodzakelijk zijn: wijsheid en verstand, raad en heldenmoed, liefde en ontzag voor de Heer. Vervolgens wordt het beleid van de koning geschetst. Het wordt gekenmerkt door gerechtigheid, waarachtige trouw en onkreukbaarheid. Vooral verwacht men van de koning dat hij de zwaksten zal beschermen: „De kleinen zal hij recht verschaffen en eerlijk vonnis spreken over de geringsten der aarde”.

Ten slotte volgt een idyllische beschrijving van de paradijselijke vrede die het gevolg zal zijn van het beleid van de Messias. Die vrede wordt in drie stappen uitgebeeld. Een: er is vrede tussen de dieren. Wolf en lam, panter en geitje, koe en berin leven vreedzaam samen. Twee: er is vrede tussen dieren en mensen. Een kindje kan veilig spelen bij het nest van een slang. Drie, het hoogtepunt: er is vrede tussen de mensen onderling. Niemand doet nog kwaad en de hele aarde is vervuld met liefde tot God.

Alle Schriftteksten van deze zondag belichten de tweeledige inhoud van de adventsgedachte. Advent betekent enerzijds de komst van de Heer *verwachten*, en anderzijds *waakzaam zijn*, de komst van de Heer verhaasten door daden van gerechtigheid. Enerzijds open en ontvankelijk zijn, anderzijds zelf de handen uit de mouwen steken.

Een twijg ontspruit aan de stronk van Isaï, zegt Jesaja, de geest van de Heer zal op hem rusten. De onverwoestbare groeikracht wordt door Gods geest gegeven. Maar die jonge loot aan de stam van het Godsvolk is er een die ook zelf opkomt voor onkreukbare gerechtigheid. „Hij zal geen oordeel vellen naar uiterlijke schijn, geen uitspraak doen op grond van geruchten. De kleinen zal hij recht verschaffen, een eerlijk vonnis over de geringsten der aarde, maar de uitbouter zal hij striemen met de gesel van zijn mond.”

God verleent zijn eigen wijsheid en gerechtigheid aan de koning, en in zijn dagen zal rechtvaardigheid ontbloeien, zingt de dichter van de antwoordpsalm. Maar die goddelijke wijsheid en gerechtigheid moeten concreet gestalte krijgen in de daden van een mens. „De arme die steun vraagt zal hij bevrijden, de ongelukkige zonder hulp; hij zal zich ontfermen over misdeelden, de zwakken schenkt hij weer levensmoed.”

God schenkt u volharding en vertroosting, u kunt die gaven putten uit de Schrift, schrijft Paulus aan de Romeinen. Maar wees dan ook eensgezind in de geest van Christus Jezus en aanvaard elkander als leden van één gemeenschap, opdat u één van hart en uit één mond de God en Vader van onze Heer Jezus Christus moogt verheerlijken.

„Bekeert u, want het Rijk der hemelen is nabij”, verkondigt Johannes de Doper in het Matteüevangelie – en Jezus zal later precies dezelfde boodschap herhalen. Het Rijk der hemelen komt, niemand kan de komst van dat rijk tegenhouden. Maar om het te ervaren moet je je bekeren, de weg van de Heer bereiden, zijn paden recht maken.

Kijk, een twijg ontspruit: de nieuwe groeikracht van Gods koninkrijk laat zich gevoelen. Zorg er nu voor dat die twijg een kans krijgt. Doe gerechtigheid. Draag zorg voor kleine mensen. Wees eensgezind. Bekeer je. Bereid de weg van de Heer.

PAUL KEVERS

TWEDE ZONDAG VAN DE ADVENT **9 december 2007**

Eerste lezing *Jesaja 11, 1-10*

In die dagen zal een twijg ontspruiten aan de stronk van Isaï, een scheut aan zijn wortels zal vruchten dragen. De geest van de Heer zal op hem rusten, de geest van wijsheid en verstand, de geest van raad en heldenmoed, de geest van liefde en vreze des Heren, en deze vreze des Heren zal hij uitstralen.

Hij zal geen oordeel vellen naar uiterlijke schijn, geen uitspraak doen op grond van geruchten. De kleinen zal hij recht verschaffen, een eerlijk vonnis spreken over de geringsten der aarde, maar de uitbouter zal hij striemen met de gesel van zijn mond, en de boosdoener doden met de adem van zijn lippen.

Gerechtigheid wordt de gordel om zijn heupen, onkreukbaarheid de band om zijn lenden.

Dan huist de wolf bij het lam, vlijt de panter zich neer naast het geitje, grazen tezamen het kalf en het leeuwenjong, een kleuter kan ze weiden! Koe en berin hebben vriendschap gesloten, hun jongen liggen naast elkaar, en de leeuw vreet hooi met het rund. De zuigeling speelt bij het hol van de adder en het kleine kind steekt zijn hand in het nest van de slang! Dan zondigt niemand meer, doet niemand meer kwaad op heel mijn heilige berg, maar zal de gehele aarde vervuld zijn met liefde tot God, zoals de zeebodem bedolven is onder het water.

Op die dag zal de wortel van Isaï opgericht staan als banier voor de volken: alle naties zullen naar hem toestromen. En zijn troon zal luisterrijk zijn!

Tweede lezing *Brief aan de Romeinen 15, 4-9*

Broeders en zusters,

Alles wat eertijds werd opgeschreven, werd opgetekend tot onze lering, opdat wij door de volharding en de vertroosting die wij putten uit de Schrift, in hoop zouden leven. God, die de volharding en de vertroosting schenkt, verlene u ook eensgezindheid in de geest van Christus Jezus, opdat gij één van hart en uit één mond de God en Vader van onze Heer Jezus Christus moogt verheerlijken.

Aanvaardt daarom elkander als leden van één gemeenschap, zoals ook Christus ons in zijn gemeenschap heeft opgenomen, ter ere Gods. Ik bedoel dit: ter wille van Gods trouw is Christus dienaar geweest van het Joodse volk, om de beloften aan de aartsvaders waar te maken; maar de heidenen moeten God verheerlijken om zijn erbarming, volgens het woord van de Schrift: „Daarom zal ik U loven onder de heidenen en uw naam met psalmen prijzen.”

Evangelie *Matteüs 3, 1-12*

In die tijd trad Johannes de Doper op en predikte in de woestijn van Judea: „Bekeert u, want het Rijk der hemelen is nabij.” Deze toch is het die de profeet Jesaja bedoelde, toen hij zei: „Een stem van iemand die roept in de woestijn: ‘Bereidt de weg van de Heer, maakt zijn paden recht’.”

Johannes nu droeg een kleed van kameelhaar en een leren gordel om zijn lendenen. Zijn voedsel bestond uit sprinkhanen en wilde honing.

Toen trok Jeruzalem, Judea en heel de Jordaanstreek naar hem uit en zij lieten zich door hem dopen in de rivier, de Jordaan, terwijl zij hun zonden beleden. Maar toen hij vele Farizeeën en Sadduceeën zag komen om gedoopt te worden, sprak hij tot hen:

„Adderengebroad, wie heeft u voorgespiegeld, dat ge de dreigende toorn kunt ontvluchten? Brengt liever vruchten voort die passen bij bekering, en neemt niet een houding aan alsof ge bij uzelf zegt: ‘Wij hebben Abraham tot vader!’ Waarachtig, ik zeg u, dat God de macht bezit voor Abraham uit deze stenen kinderen te verwekken! Reeds ligt de bijl aan de wortel van de bomen. Elke boom dus die geen goede vrucht draagt, wordt omgekapt en in het vuur geworpen.”

„Ik doop u met water, opdat ge u zoudt bekeren. Maar Hij die na mij komt, is sterker dan ik, en ik ben niet waardig Hem van zijn sandalen te ontdoen. Hij zal u dopen met de heilige Geest en met vuur. De wan heeft Hij in zijn hand en Hij zal zijn dorsvloer grondig zuiveren; zijn tarwe zal Hij in de schuur verzamelen, maar het kaf verbranden in onblusbaar vuur.”